

Μαθαίνοντας τον Τρωικό πόλεμο

Γ1 τάξη 2011-2012
6^ο Διαπολιτισμικό Δ.Σ. Ευόσμου

Οι συγγραφείς

Τάξη Γ1
Σχολικό έτος 2011-12

1. Άγγος Σωκράτης
2. Αθανασίου Θεόδωρος
3. Αμανατιάδης Χαράλαμπος
4. Αναγνωστοπούλου Μαρίνα
5. Βασιλείου Ελένη
6. Βονικάκη Χριστίνα
7. Γιαννακάρης Αργύρης
8. Γκανίδου Βασιλεία
9. Δάλλα Ευθυμία
10. Ζαννάκης Ανδρέας
11. Κάλη Αγαθή
12. Καμπουρίδου Ραφαηλία
13. Καραγιάννης Ορέστης
14. Καρατζιώλης Παρασκευάς-Ελευθέριος
15. Καφετζή Μαρία
16. Κουκουσιούρα Δέσποινα
17. Νταλίπης Βασίλειος
18. Πασκάλογλου Κωνσταντίνος-Γρηγόριος
19. Πέπα Αθηνά
20. Τσένοφ Στεφαν-Κωνσταντίν
21. Χαλιμλλάρι Μάρκος
22. Χαλιμλλάρι Οδυσσέας

Η δασκάλα της τάξης
Αγιαννίδου Ελισσάβητ

ΗΡΑ

Εγώ είμαι η Ήρα μία από τις Ολύμπιες θεότητες, ανήκω στον κύκλο των δώδεκα Θεών. Είμαι κόρη του Κρόνου και της Ρέας, αδερφή του Δία, της Δήμητρας, του Ποσειδώνα, του Άδη και της Εστίας. Εγώ για πολλά χρόνια είχα σχέση με τον Δία και έτσι έγινα γυναίκα του. Αποκτήσαμε αργότερα τον Άρη, την Ήβη και την Ειλείθυια. Παιδί μου ήταν και ο Ήφαιστος που μετά τη γέννησή του τον πέταξα στη θάλασσα όπου τον έσωσαν η Θέτιδα και η Ευρυνόμη και τον μεγάλωσαν. Αργότερα εκείνος για να με εκδικηθεί κατασκεύασε ένα θρόνο και όταν κάθισα επάνω αιχμαλωτίστηκα και δεν μπορούσα να λυθώ. Τελικά τον έπεισαν οι Θεοί να με λύσει και θα του έδιναν για αντάλλαγμα την πιο όμορφη από τις Θεές.

• Η Ήρα

Καμπουρίδου Ραφαηλία

ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Είμαι η θεά Αφροδίτη, η ομορφότερη Θεά. Ο Πάρις μου έδωσε το χρυσό μήλο της Έριδας και εγώ του υποσχέθηκα να του βρω την πιο όμορφη γυναίκα και του τη βρήκα. Είναι η Ωραία Ελένη η γυναίκα του Μενέλαου του βασιλιά της Σπάρτης.

Δάλλα Έφη

• Ο αγαπός ποιητής Όμηρος.
Αρχαίο ελληνικό γλυπτό.

ΑΘΗΝΑ

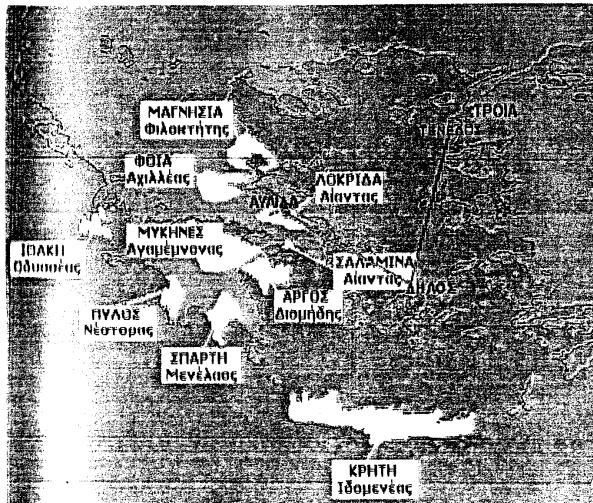
Είμαι η θεά της σοφίας, της στρατηγικής και των τεχνών. Είμαι η κόρη του Δία. Μητέρα μου ήταν η Μήτιδα, η πρώτη γυναίκα του Δία. Ο Δίας φοβόταν ότι η Μήτιδα θα γεννούσε γιο πιο δυνατό από τον ίδιο και την κατάπιε. Μετά από καιρό άρχισε να τον πονάει το κεφάλι του και ζήτησε από τον Ήφαιστο να τον βοηθήσει. Τότε αυτός τον χτύπησε με ένα τσεκούρι στο κεφάλι και αμέσως βγήκα εγώ η Αθηνά. Εγώ και ο Ποσειδώνας διεκδικούσαμε την ίδια πόλη.

Πήγαμε στο βράχο της Ακρόπολης και αποφασίσαμε ότι όποιος προσφέρει το πιο πολύτιμο δώρο θα την αποκτούσε. Ο Ποσειδώνας χτύπησε με την τρίαινά του και αμέσως πετάχτηκε αλμυρό νερό κι ένα πολεμικό άλογο. Ο λαός θαύμασε αλλά αποφάσισε πως δεν του ήταν πολύ χρήσιμα αυτά. Το δικό μου δώρο ήταν μια ελιά που αμέσως ψήλωσε και έδωσε καρπούς. Έτσι κέρδισα και έγινα προστάτιδα της πόλης που ονομάστηκε Αθήνα.

Θεά Αθηνά. Ρωμαϊκό έργο του 1ου αιώνα μ.Χ.. Μουσείο του Λούβρου

Πέπα Αθηνά

Οι περιοχές απ' όπου ξεκίνησαν οι Αχαιοί και η πορεία τους από την Αυλίδα προς την Τροία.

ΘΕΤΙΔΑ

Είμαι η Θέτιδα η θαλασσινή νεράιδα, άντρας μου είναι ο βασιλιάς της Φθίας ο Πηλέας, πατέρας μου είναι ο Νηρέας και γιος μου ο Αχιλλέας.

Ο γάμος μου έγινε στο Πήλιο και έγιναν πολλές φιλονικίες.

Μία από αυτές οδήγησαν στον Τρωικό πόλεμο.

Σ' αυτόν πήρε μέρος και ο γιος μου, ο Αχιλλέας.

Όταν έφτασαν οι Αχαιοί στην Τροία

τους είπα ότι όποιος θα πατούσε πρώτος το χώμα της θα έπεφτε νεκρός. Ο Πρωτεσίλαος ήταν αυτός που σκοτώθηκε πρώτος από τον Έκτορα.

Πήγα κοντά στον γιό μου τον Αχιλλέα για να τον παρηγορήσω όταν σκοτώθηκε ο αδελφικός του φίλος ο Πάτροκλος. Του έδωσα ένα χρυσό δοχείο για να βάλει μέσα τα οστά του Πατρόκλου που είχε πλύνει με κρασί. Επίσης του έφερα μια καινούρια πανοπλία που έφτιαξε ο Ήφαιστος στον Όλυμπο. Έτσι ο Αχιλλέας μπόρεσε και βγήκε ξανά στην μάχη.

Αλίμονο ο γιος μου έφυγε για πάντα. Σκοτώθηκε από το βέλος του Πάρη που τον χτύπησε στην δεξιά του φτέρνα. Όλες μαζί οι αδερφές μου οι Νηρηίδες βγήκαμε από την θάλασσα και για μέρες κλαίγαμε και μοιρολογούσαμε. Κάψαμε το σώμα του και τα οστά του τα βάλαμε στο ίδιο δοχείο με τα οστά του Πάτροκλου.

Χάθηκε το παλικάρι μου και έμεινα μόνη μου.

Γκανίδου Βασιλεία

ΕΛΕΝΗ

Είμαι η Ωραία Ελένη, η πιο ωραία γυναίκα του κόσμου. Πατέρας μου είναι ο Δίας και μητέρα μου η Λήδα. Είμαι αδερφή της Κλυταιμνήστρας, του Κάστορα και του Πολυδεύκη. Ο θνητός πατέρας μου, ο Τυνδάρεως, με πάντρεψε με τον Μενέλαο το βασιλιά της Σπάρτης. Όμως η όμορφη Θεά Αφροδίτη είχε καινούρια σχέδια για μένα.

Ήθελε να πάω με τον Πάριh στην Τροία. Έζησα μαζί του ως το θάνατό του. Μετά από την πτώση της Τροίας ακολούθησα το Μενέλαο στην Σπάρτη. Οκτώ χρόνια κράτησε το ταξίδι της επιστροφής μας. Μετά το θάνατό μου ο πατέρας μου ο Δίας με έκανε αστέρι.

Η ωραία Ελένη.
Από αρχαίο ελληνικό αγγείο.

Βασιλείου Ελένη

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

Εγώ ο βασιλιάς της Σπάρτης, ο αδερφός του πιο ξακουστού στρατηγού και βασιλιά των Μυκηνών Αγαμέμνονα είμαι πολύ θυμωμένος με το βασιλόπουλο της Τροίας, τον Πάριh. Ήρθε στο παλάτι μου τον φιλοξένησα και αυτός μου έκλεψε την πολυαγαπημένη μου γυναίκα, την πιο όμορφη από όλες, την ωραία Ελένη. Γι' αυτό και εγώ ετοιμάζω εκστρατεία εναντίον της Τροίας για να αποκαταστήσω την τιμή και την υπόληψή μου.

Άγγος Σωκράτης

ΠΑΡΗΣ

Είμαι ο Πάρης το βασιλόπουλο της Τροίας. Όταν ο Δίας με έβαλε κριτή στην ομορφιά των τριών Θεών, Ήρα, Αθηνά και Αφροδίτη εγώ επέλεξα την Αφροδίτη. Της έδωσα το χρυσό μήλο της Έριδας που έγραφε << στην ομορφότερη >>, επειδή μου έταξε την πιο όμορφη γυναίκα του κόσμου. Η γυναίκα αυτή ήταν η ωραία Ελένη της Σπάρτης. Πήγα στη Σπάρτη και της πρόσφερα τα ωραιότερα δώρα του κόσμου. Η Ελένη με αγάπησε, την πήρα και φύγαμε για την Τροία. Ο άντρας της ο Μενέλαος ήρθε με πολύ στρατό να κατακτήσει την πόλη μου και να πάρει πίσω την γυναίκα του. Πολέμισα για την Τροία και για την αγάπη μου. Σκότωσα στη μάχη το μεγαλύτερο πολεμιστή των Αχαιών τον Αχιλλέα. Τότε η ωραία Ελένη θαύμασε την ανδρεία μου και με αγάπησε περισσότερο....

Καρατζιώλης Παρασκευάς

ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑΣ

Είμαι ο Αγαμέμνονας ο βασιλιάς των Μυκηθών. Είμαι παντρεμένος με την Κλυταιμνήστρα και έχω μια κόρη την Ιφιγένεια. Ο αδελφός μου ο Μενέλαος παντρεύτηκε την αδελφή της γυναίκας μου, την ωραία Ελένη. Ο Πάρης όμως την έκλεψε και ο αδερφός μου ξεκίνησε μια εκστρατεία κατά της Τροίας για να την πάρει πίσω και να ξεπλύνει την προσβολή που του έγινε. Ήρθαν από τις γύρω πόλεις και άλλοι βασιλιάδες για να βοηθήσουν και εγώ ήμουν ο αρχιστράτηγος. Όμως τα καράβια δεν μπορούσαν να ξεκινήσουν γιατί δεν φυσούσε ούριος άνεμος. Η Θεά Άρτεμη είχε θυμώσει μαζί μου και έπρεπε να θυσιάσω την κόρη μου για να της περάσει ο θυμός. Όταν πήγα με πολύ θλίψη να την θυσιάσω η Θεά την λυπήθηκε την πήρε μακριά και στη θέση της έβαλε ένα μικρό ελάφι. Έτσι ξεκινήσαμε να πάμε επιτέλους στην Τροία.

Αθανασίου Θεοδωρής

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Γράμμα μου έστειλε ο Αγαμέμνονας πως θα έκανα το γάμο της Ιφιγένειας και πως θα την πάντρευα με το γενναίο Αχιλλέα. Μακρύ ταξίδι κάναμε μαζί με την Ιφιγένεια για να φτάσουμε στο λιμάνι της Αυλίδας. Η Ιφιγένεια ήταν πολύ χαρούμενη, ονειρευόταν γάμο και νυφικό. Ο Αγαμέμνονας θέλησε να μας πει κάτι <<Η Ιφιγένεια πρέπει να θυσιαστεί για να ξεκινήσουν τα καράβια των Αχαιών για την Τροία >>

Τα νέα σαν έμαθα μεγάλη θλίψη γέμισε την καρδιά μου. Η κόρη μου στο βωμό ανέβαινε και δάκρυα κύλησαν στα μάτια μου. Δεν μπορούσα να την σταματήσω, ήταν δική της απόφαση.

Μετά από δέκα χρόνια πολέμου ο Αγαμέμνονας επέστρεψε στην πατρίδα του. Μου προκάλεσε πόνο και λύπη μεγάλη με όλες του τις πράξεις και κυρίως για το χαμό της Ιφιγένειας. Έτσι αποφάσισα ότι του άξιζε ο θάνατος. Ήμουν πια μόνη.

Κάλη Αγαθή

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Είμαι η Ιφιγένεια, κόρη του βασιλιά Αγαμέμνονα και της Κλυταιμνήστρας. Μια μέρα όταν ο πατέρας μου αποφάσισε να ξεκινήσει με τα καράβια του για την Τροία δεν είχε άνεμο. Έτσι κάνανε θυσίες αλλά φύλλο

δε σάλευε. Τότε οι βασιλιάδες ρωτήσανε το μάντη Κάλχα να τους πει τις επιθυμίες των Θεών. Εκείνος τους είπε ότι η Θεά Άρτεμη ήταν θυμωμένη μαζί του γιατί είχε σκοτώσει το ιερό ελάφι της και ότι μόνο αν με θυσίαζε στο βωμό της θα της περνούσε ο θυμός. Την ημέρα της θυσίας οι γονείς μου ήταν πολύ λυπημένοι. Εγώ στολισμένη πήγα στο βωμό με θάρρος και ο μάντης Κάλχας μου φόρεσε ένα χρυσό στεφάνι στα μαλλιά και μετά πήρε το μαχαίρι. Ξαφνικά η Θεά Άρτεμη ήρθε μέσα σε ένα σύννεφο με πήρε και στη θέση μου άφησε ένα ελάφι. Με πήγε μακριά στη χώρα των Ταύρων. Με περηφάνια θα θυσιαζόμουν για το καλό του λαού μου.

Η θεά Άρτεμη κατέθηκε μέσα σ' ένα χρυσό σύννεφο, πήρε την Ιφιγένεια κι άφησε στη θέση της ένα ελάφι.

Αναγνωστοπούλου Μαρίνα

ΠΡΙΑΜΟΣ

Είμαι ο Πρίαμος και έχω γυναίκα μου την Εκάβη. Έχω πενήντα γιούς και πολλές κόρες. Ένας από τους γιούς μου είναι ο Έκτορας που είναι γενναίος πολεμιστής. Είναι και η κόρη μου η Κασσάνδρα που τιμωρήθηκε από το Θεό Απόλλωνα. Ο γιος μου ο Πάριος έφερε όλο αυτό το χάος και εξαιτίας του πολεμάμε τους Έλληνες επειδή πήρε την Ελένη. Αχ! Αυτός ο πόλεμος δεν ξέρω πότε θα σταματήσει. Φοβάμαι πως θα έχει άσχημο τέλος.

Ζαννάκης Ανδρέας

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Είμαι η Κλυταιμνήστρα, γυναίκα του Αγαμέμνονα και αδερφή της ωραίας Ελένης. Εγώ η μητέρα της Ιφιγένειας ετοίμαζα με χαρά τα προικιά της για να παντρευτεί το γενναίο Αχιλλέα. Αλλά άλλες ήταν οι επιθυμίες των Θεών. Όταν φτάσαμε στην Αυλίδα έμαθα από τον άντρα μου το κακό που μας περίμενε. Έπρεπε να θυσιάσει την κόρη μας .τον παρακάλεσα να μην το κάνει. Αλλά η ίδια αποφάσισε να θυσιαστεί για την πατρίδα της και το λαό της. Τότε άρχισα να θρηνώ. Δεν μπορούσα να πιστέψω πως η Άρτεμη ήθελε αυτό το κακό. Τη μέρα που θα γινόταν η θυσία, η κόρη μου στολίστηκε και πήγε περήφανη στο βωμό της Άρτεμης. Έκλαιγα και παρακαλούσα το Θεό να κάνει κάποιο θαύμα. Τότε ο Αγαμέμνονας ήρθε και μου είπε ότι ήρθε ένα σύννεφο και την πήρε μακριά.

Καφετζή Μαρία

ΕΚΤΟΡΑΣ

Όπως όλοι γνωρίζουν είμαι ο Έκτορας, ο μεγαλύτερος γιος του Πριάμου και αρχηγός του στρατού των Τρώων.

Ήμουν πάντα περήφανος για το γεγονός ότι αποτελούσα την κύρια άμυνα της Τροίας. Πολλοί φοβόντουσαν να με αντιμετωπίσουν γιατί έδειχνα ανδρεία σε κάθε μάχη. Μπορεί όλοι να θεωρούσαν πως ήμουν σκληρός και άκαρδος, όμως εγώ μονάχα το καθήκον μου έκανα. Ολοκλήρωνα το σκοπό για τον οποίο γεννήθηκα: να προστατεύω την πατρίδα μου. Παρόλο αυτά όλοι θα ένιωθαν λύπη και θλίψη αν σκοτώνονταν ένας συμπατριώτης του ή αν κινδύνευε η οικογένειά του.

Η τεράστια αγωνία, ο φόβος για το αν αύριο θα μπορέσεις να προστατεύσεις την οικογένειά σου σε κάνει να επιστρατεύσεις κάθε μέσο που έχεις έστω κι αν αυτό σημαίνει ότι πρέπει να αφαιρέσεις τη ζωή κάποιου άλλου. Καθώς στην Τροία επικρατούσε πανικός και η απογοήτευση ήταν διάχυτη αποφάσισα εγώ να αντιμετωπίσω τον Αχιλλέα σε μονομαχία. Ήξερα ήδη πως δε θα ξαναέβλεπα ποτέ αυτούς που αγαπώ. Έπρεπε όμως να παλέψω για τα ιδανικά μου. Η συγκίνηση και τα συναισθήματα που νιώθεις όταν ξέρεις ότι ήρθε το τέλος, σου προκαλούν φόβο. Όμως ήμουν εκεί και με κουράγιο πήγα να πολεμήσω ξεπερνώντας κάθε δισταγμό.

Όταν ήρθα αντιμέτωπος με τον Αχιλλέα δείλιασα και άρχισα να τρέχω. Όταν πλέον σταμάτησα, αποφάσισα να πεθάνω ηρωικά μαχόμενος παρόλο που ήξερα ότι θα φύγω...

Πασκάλογλου Κωνσταντίνος

ΜΑΝΤΗΣ ΚΑΛΧΑΣ

Είμαι ο μάντης Κάλχας. Εγώ οδήγησα τους Αχαιούς προς την Τροία. Εγώ τους είπα γιατί δεν φυσούσε ευνοϊκός άνεμος για να ξεκινήσουν τα καράβια. Τους είπα για τον θυμό του Απόλλωνα με τον Αγαμέμνονα και για την φοβερή αρρώστια που έπεσε στο στρατόπεδό τους.

Τσένοφ Στέφανος

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Είμαι η Ανδρομάχη, η γυναίκα του Έκτορα, του γενναίου πολεμιστή των Τρώων. Έχω ένα γιο τον Αστυάνακτα. Ο Έκτορας σκοτώθηκε στον πόλεμο. Προσπάθησα να φανώ άξια σύζυγος και μητέρα.

Βονικάκη Χριστίνα

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ

Τρώες ακούστε με πια! Μη με θεωρείτε ψεύτρα. Οι Αχαιοί δεν έφυγαν, κρύβονται. Δέκα χρόνια μας πολεμούν τώρα θα φύγουν;
Αυτό το ξύλινο άλογο είναι η καταστροφή μας, δεν πρέπει να το βάλουμε μέσα στην πόλη μας!! Είναι τέχνασμα. Μέσα στην κούφια, ξύλινη κοιλιά του Δούρειου Ίππου είναι κάποιοι γενναίοι πολεμιστές.
Θα μπουν στην πόλη μας και θα μας σκοτώσουν, θα μας πάρουν για σκλάβους τους.

Δέσποινα Κουκουσιούρα

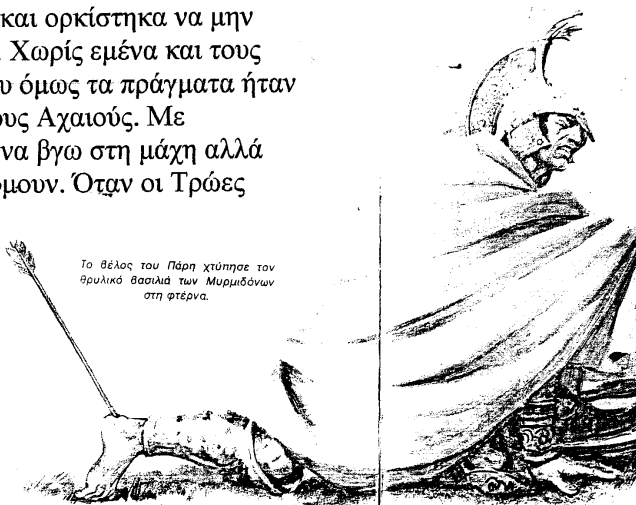
ΑΧΙΛΛΕΑΣ

Με λένε Αχιλλέα, γονείς μου είναι η Θέτιδα και ο Πηλέας. Ξεκινήσαμε με τους βασιλιάδες όλων των Αχαιών για την Τροία να φέρουμε πίσω την Ελένη τη γυναίκα του Μενέλαου που την είχε πάρει ο Πάρις, το βασιλόπουλο της Τροίας.

Όταν φτάσαμε στην Τροία φτιάξαμε στρατόπεδο στην ακρογιαλιά και αμέσως άγριες μάχες ξεκίνησαν. Εννιά χρόνια πέρασαν. Το δέκατο Χρόνο ήρθε στο στρατόπεδό μας ο Χρύσης, ο ιερέας του Απόλλωνα και πατέρας της σκλάβας του Αγαμέμνονα της Χρυσηίδας. Παρακάλεσε τον αρχηγό των Αχαιών να του δώσει την κόρη του πίσω. Ο Αγαμέμνονας αρνήθηκε και ο Θεός μας τιμώρησε. Άνθρωποι και ζώα έπεφταν νεκροί.

Μετά από εννιά μέρες ο Αγαμέμνονας έδωσε πίσω τη σκλάβα αλλά πήρε τη δική μου τη Βρισηίδα. Τότε θύμωσα πολύ και η ψυχή μου ήταν γεμάτη οργή. Κλείστηκα στη σκηνή μου και ορκίστηκα να μην ξαναπολεμήσω. Χωρίς εμένα και τους Μυρμιδόνες μου όμως τα πράγματα ήταν δύσκολα για τους Αχαιούς. Με παρακαλούσαν να βγω στη μάχη αλλά εγώ δεν το δεχόμουν. Όταν οι Τρώες έφτασαν κοντά στα καράβια μας ήρθε ο Πάτροκλος και μου ζήτησε την πανοπλία μου και την

Το βέλος του Πάρι χτύπησε τον θρυλικό βασιλιά των Μυρμιδόνων στη φτέρνα.

ασπίδα μου για να πολεμήσει στη θέση μου. Ο Έκτορας όμως τον αναγνώρισε και τον σκότωσε. Τον έφεραν μπροστά μου και η καρδιά μου κόπηκε στα δύο. Ορκίστηκα να εκδικηθώ το θάνατο του φίλου μου. Η μητέρα μου η Θέτιδα μου έφερε καινούρια πανοπλία και ξεκίνησα για τη μάχη. Όλοι μόλις με είδαν άρχισαν να τρέχουν. Μόνο ο Έκτορας δεν έφυγε. Πολεμήσαμε σκληρά και στο τέλος τον σκότωσα. Την άλλη μέρα κάψαμε τον Πάτροκλο. Ήρθε ο Πρίαμος και με παρακάλεσε να δώσω το σώμα του Έκτορα για να τον τιμήσουν όπως του άξιζε. Μετά από μέρες ο πόλεμος ξανάρχισε. Ο Πάρης με χτύπησε στη φτέρνα του δεξιού μου ποδιού. Δυστυχώς ήταν το μόνο σημείο του σώματός μου που δεν είχε μπει μέσα στα νερά της λίμνης Στύγας. Ο πόνος ήταν αφόρητος. Κατάλαβα ότι ήρθε το τέλος μου.

Ορέστης Καραγιάννης

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ

Είμαι ο Πάτροκλος ο φίλος του Αχιλλέα. Τον παρακαλούσα να βγει επιτέλους έξω να πολεμήσει τους Τρώες αλλά αυτός συνέχεια αρνιόταν γιατί ήταν θυμωμένος με τον Αγαμέμνονα. Του ζήτησα τότε το στρατό του, τα αθάνατα άλογά του και τα όπλα του να βγω εγώ να πολεμήσω στη θέση του. Μου τα έδωσε. Μου έδωσε όμως και μία συμβουλή. Εγώ παρασύρθηκα από τη χαρά μου και ξέχασα τα λόγια του φίλου μου. Έτσι βρήκα το θάνατο από το δόρυ του Έκτορα.

Τσένοφ Στέφανος

Οδυσσεάς

Εγώ είμαι ο πολυμήχανος Οδυσσεάς που βοήθησα στη νίκη των Αχαιών με τη μεγάλη ιδέα του Δούρειου Ίππου. Έτσι μπόρεσαν οι Αχαιοί να κερδίσουν τους Τρώες μετά από 10 χρόνια σκληρού πολέμου και έχουμε χάσει πολλούς ήρωες.

Τώρα περιπλανιέμαι στις Θάλασσες, σε ξένους τόπους και έχω χάσει όλους τους συντρόφους μου. Έχουν περάσει άλλα δέκα χρόνια κι εγώ δεν έφτασα ακόμη στην πολυπόθητη πατρίδα μου, στην αγαπημένη μου γυναίκα Πηνελόπη και στο γιο μου Τηλέμαχο. Παρακαλώ τους Θεούς να φτάσω μια μέρα στην αγαπημένη μου Ιθάκη.

Αμνατιάδης Χαράλαμπος

